

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

III niedziela zwykła

22 stycznia 2023

LITURGIA SŁOWA

Iz 8, 23b - 9, 3; Ps 27; 1 Kor 1, 10-13.17; Mt 4, 12-23

Ref. psalmu: **Pan moim światłem i zbawieniem moim.**

Gdy Jezus postyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: „Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego, na drodze ku morzu, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci przeszło światło”. Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie”.

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, Jezus ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast, zostawivszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim. I obchodził Jezus całą Galileę, uczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do I czytania

Część dzisiejszego fragmentu z Księgi Izajasza czyta się podczas Pasterki w Święta Bożego Naro-

dzenia. Ciekawe jest to, że od świąt minęło już kilka tygodni i od-
czytujemy ten frag-

Przedstawię sobie Jezusa, który wyczerpany czterdziestodniowym postem na pustyni przemierza wiele mil, aby dotrzeć do swego rodzinnego Nazaretu. Tam spotkało Go bolesne przeżycie. Został wyrzucony przez ziomków z miasta (Łk 4, 26). Będę kontemplował Jezusa, który przeżywa trudne momenty. Co jest dla mnie najtrudniejsze w moim życiowym powołaniu? Czego najbardziej się lękam? Jezus, pomimo bolesnego odrzucenia i świadomości, że podobnie jak Jan, naraża się na prześladowania, rozpoczyna swoją misję. Do kogo posyła mnie Bóg? Czy w moim posługiwaniu mam wzgląd na osoby? Pomyślę o tych, których najmniej lubię, których nie akceptuję. Poproszę gorąco Jezusa, aby pomógł mi zbliżyć się do nich i do ich słabości. Pierwsze słowa, jakimi Jezus zwraca się do ludzi od początku swej misji, brzmią: „Nawracajcie się”. Aby słuchać i przyjąć Jezusa, potrzeba nawrócenia serca. Co mogę powiedzieć w tej chwili o pragnieniach mojego serca? Z których muszę zrezygnować, aby naprawdę przyjąć Jezusa? Będę patrzył na Jezusa, który idzie brzegiem Jeziora Galilejskiego. Zbliża się do zajętych swym rzemiosłem rybaków i mówi do nich: „Pójdźcie za Mną”. Oni „natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim”. Postaram się jeszcze raz przeżyć moment wyboru mojego życiowego powołania. Kiedy i gdzie to było? Co wtedy robiłem? W modlitwie końcowej będę usilnie prosił Jezusa o zdecydowanie i stanowczość w wybieraniu wartości powołaniowych i podążaniu za Nim. Będę trwał przy modlitwie serca: „Rozpal mnie na nowo pierwotną i wierną miłością!”.

Krzysztof Wons SDS

ment w innym kontekście.

Pierwszy werset czytania prowadzi nas do czasów inwazji asyryjskiej na Galileę. Wtedy też doszło do deportacji ludności z tamtych terenów i wymieszenia jej z poganami. Ma to znaczenie w kontekście oceny tej krainy jako Galilei pogan. Późniejsze wersety zapowiadające przyście Emmanuela pokazują, że w ciemność tej sytuacji wkroczy światło – naprostuje ścieżki i ukaże prawdę. Tak się dzieje ok. 800 lat później, gdy Jezus przychodzi do Kafarnaum i powołuje pierwszych uczniów. Usłyszemy to dzisiaj w Ewangelii.

I tak jak 24 grudnia widzimy w tym fragmencie bezpośrednią zapowiedź przyścia Chrystusa otuloną w płaszcz stajenki, zapach pierników i dźwięk kołęd, tak dzisiaj dostrzegamy inną stronę tego proroctwa – rozpalenie światła nad zgłiszczami Izraela po niewoli asyryjskiej. Wspólnym mianownikiem jest to, że w obu przypadkach Chrystus chce wejść w zepsucie tego świata, aby nas podnieść i pocieszyć.

Komentarz do psalmu

W Psalmie 27 znowu pojawia się nam motyw światła. Jak czytamy we fragmencie z Księgi Izajasza, mowa tutaj o światłości, która porządkuje życie. Nowy Testament upatruje w tym Jezusa. On sam zresztą o sobie mówi, że jest „światłością świata” (J 8,12), czyli Tym, który pokonuje ciemności grzechu.

Ci, którzy stoją w świetle Chrystusa, to ludzie odważni, niebojący się mierzyć z nieprzyjacielem. Taki może być i nasz obraz – ludzi ufających Jezusowi. Są w tym zawarte dwie kwestie. Pierwsza dotyczy miłości: człowiek oświecony to ten, który kocha i jest kochany. Dzięki temu możemy powiedzieć za psalmistą, że „o jedno tylko Pana proszę (...), żebym mógł zaw sze przebywać w Jego domu, (...) kosztować słodyczy Pana”. Druga sprawa to przekazywanie światła dalej. Św. Piotr w swoim liście

powie o głoszeniu potęgi Pana przez tych, którzy zostali wezwani z ciemności do przedziwnego światła (por. 1 P 2,9n). To nasze zadanie. Nie możemy poprzestać na skupianiu światła na sobie. Musimy je rozpraszać i przekazywać dalej innym.

Komentarz do drugiego czytania

W tym fragmencie Listu do Koryntian mamy upomnienie, które św. Paweł adresuje do tamtejszej wspólnoty. Apostoł kładzie nacisk na to, aby zachować jedność w Chrystusie. Koryntianie zaczęli się sprzeczać między sobą o to, kto od kogo pochodzi – św. Paweł pisze im, że jest to bezsensowne, ponieważ wszyscy: Paweł, Kefas, Apollos to narzędzia w rękach Boga. Dla św. Pawła kluczem do rozumienia świata jest krzyż Chrystusa. Podobnie dla nas jest to wskazówka, jak odczytywać Słowo Boże. Tak też radzi Papież Benedykt XVI, by czytać Biblię w świetle krzyża i zmartwychwstania Chrystusa.

Krzyż jest aktem prawdy, оголо cenia, a więc wystawienia nawet na kompromitującą przejrzystość. To wszystko było zawarte w męce Chrystusa. Jednak byłoby to za mało, gdyby jedynie na ofierze skończyła się misja Syna Bożego. Jest jeszcze zmartwychwstanie. To ono rozświetla nam życie i pozwala odczytywać prawdę w Bożym sensie.

Niewątpliwie prawdą było, że całe rzesze ludzi były nawracane przez św. Pawła, inni przez Apollosa i też nietrudno się domyślić, że te konkretne grupy traktowały ich jako swoich przewodników duchowych. Mimo to, dzięki optyce męki i zmartwychwstania Jezusa, owa prawda nabiera głębszego sensu: „Czy Paweł został za was ukrzyżowany?”

Krzyż Chrystusa jednoczy, mimo, że jest to prowokujące odwrócenie wartości. Świat to pęd za sukcesem i splendorem, a krzyż jest czymś zupełnie odwrotnym –

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1634 Różnica wyznania nie stanowi nieprzekraczalnej przeszkody do zawarcia małżeństwa, jeśli małżonkowie potrafią dzielić się tym, co każde z nich otrzymało od swojej wspólnoty, i jeśli jedno będzie uczyć się od drugiego sposobu przeżywania swojej wierności wobec Chrystusa. Nie można jednak nie dostrzegać trudności małżeństw mieszanych. Wynikają one z faktu, że podział chrześcijan nie został jeszcze przewyciężony. Małżonkowie mogą odczuwać dramat rozbitcia między chrześcijanami we własnej rodzinie. Różnica religii może spotęgować jeszcze te trudności. Rozbieżności dotyczące wiary, samej koncepcji małżeństwa, a także odmiennych mentalności religijnych mogą stanowić źródło napięć w małżeństwie, zwłaszcza w odniesieniu do wychowania dzieci. Może wystąpić wówczas niebezpieczeństwo indyferentyzmu religijnego.

to pokora i cierpienie przyjmowane z godnością.

Komentarz do Ewangelii

Warto w dzisiejszej Ewangelii zwrócić uwagę na miejsce, do którego kieruje się Jezus. Po usłyszeniu, że Jan Chrzciciel został uwięziony, usuwa się na północ kraju, do tzw. Galilei pogan. Można powiedzieć, że wkracza w liberalną część Izraela. Północna część Ziemi Świętej była bardzo zróżnicowanym środowiskiem. Zbiegały się tam różne szlaki handlowe, co powodowało również wymieszanie kultur oraz zwyczajów. Swój wpływ miała także niewola asyryj-

ska i przesiedlenia z tamtego okresu. Nie pomagało to w utrzymaniu religijnego porządku, a co za tym idzie, moralnego ładu.

To właśnie w tej części Izraela Jezus rozpoczyna swoją publiczną działalność. W tym regionie powołuje także apostołów, w tym przyszłą głowę Kościoła. W bezładzie i bagnie grzechu stoi skała – Piotr. Co to dla nas znaczy?

Jezus nie boi się wejść w brud. Wkracza w bagno Galilei. Podob-

nie chce wejść w nasze brudy. W każdym z nas znajduje się jakaś skała – nasza dobra strona, którą możemy przemienić w fundament naszego nawrócenia. Jeżeli tylko pozwolimy się poprowadzić Jezusowi. Kondycja współczesnego świata i sytuacji w Galilei jest bardzo podobna. Wymieszanie kultur, globalizacja – to czynniki, które same w sobie nie są złe, ale nieodpowiedzialne zachowanie może doprowadzić do identycznego za-

łamania obyczajów, jakie miało miejsce w czasach Chrystusa.

Podobieństwo tych czasów nie powinno w nas budzić jedynie niepokoju. Jak w Galilei, tak i tutaj widać światłość wielką – jest nią Chrystus, który idzie z Dobrą Nowiną i nie boi się pobrudzić naszą nędzą.

Komentarze zostały przygotowane przez Pawła Klefasa kleryka V roku WMSD w Warszawie

Niedziela Słowa Bożego

Zgodnie z postanowieniem papieża Franciszka dzisiejsza niedziela jest **Niedzielą Słowa Bożego**.

Zachęcamy wszystkich do systematycznej lektury Pisma Świętego. Pamiętajmy o słowach św. Hieronima, który powiedział, że „nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa”.

Ta niedziela przypomina nam, że wszyscy jesteśmy wezwani, aby poznawać i żyć Słowem Bożym.

Niedzielę Słowa Bożego ustanowił papież Franciszek we wrześniu 2019 r. listem apostolskim **Aperuit illis**. Papież napisał w nim m.in.:

Ustanawiam III niedzielę zwykłą w ciągu roku jako poświęconą celebracji, refleksji oraz krzewieniu słowa Bożego. Staje się ona odpowiednim momentem tego okresu roku, w którym jesteśmy wezwani do wzmocnienia więzi z wyznawcami judaizmu oraz do modlitwy o jedność chrześcijan. Nie jest to przypadek: celebrowanie tej Niedzieli wyraża charakter ekumeniczny, ponieważ Pismo Święte wskazuje tym, którzy się w nie wstuchują, drogę do przebycia, aby dojść do trwałej i autentycznej jedności.

Słowo Boga zbliża nas do siebie. Kiedy słuchamy słowa Bożego we wspólnocie rodzą się między nami więzi nadprzyrodzone, więzi siostr i braci, którzy dali posłuch Ojcu Niebieskiemu i Jego Synowi. Tylko Jezus ma słowa życia wiecznego, a nie ma poza Jego słowem i Ciałem Pańskim innego pokarmu dla naszej duszy w drodze do nieba.

Ks. Andrzej Kunicki

Fragment Listu Apostolskiego Papieża Franciszka

APERUIT ILLIS

Biblia nie może być dziedzictwem tylko nielicznych, ani nie może stać się zbiorem ksiąg dla kilku osób uprzywilejowanych.

Biblia należy przede wszystkim do ludu zebranego, aby jej słuchał i odnalazł się w jej słowie. Często pojawiają się tendencje, które starają się monopolizować święte teksty, przypisując je do pewnych kręgów i wybranych grup. Tak nie może być. Biblia jest Księgą Ludu Pana, który w słuchaniu Jego głosu przechodzi od rozproszenia i podziału do jedności.

Słowo Boga jednocy wiernych i sprawia, że stają się jednym lu-

dem. W tej jedności zrodzonej ze słuchania Pasterze mają przede wszystkim wielką odpowiedzialność za wyjaśnianie i pomoc wszystkim w zrozumieniu Pisma Świętego. Ponieważ Pismo to jest księgą Ludu, zatem ci, którzy mają powołanie do posługiwania Słowu, muszą czuć silną potrzebę, by wspólnota miała dostęp do tegoż Słowa.

Homilia w szczególności nabiera szczególnego znaczenia, ponieważ posiada «charakter niemal sakramentalny» (*Evangelii gaudium*, 142). Wprowadzanie w głębokości Bożego słowa, używając języka

prostego i odpowiedniego dla tego, kto go słucha, pozwala kapłanowi odkryć również «piękno obrazów, jakimi posługiwał się Pan, by pobudzać do praktykowania dobra» (*Evangelii gaudium*, 142). To jest duszpasterska okazja, której nie można stracić!

Dla wielu naszych wiernych jest to jedyna okazja, aby zrozumieć piękno słowa Bożego i dojrzeć jego powiązania z codziennym życiem. Konieczne jest, aby poświęcono odpowiednio dużo czasu na przygotowanie homilii. Nie można improwizować komentarza do czytań świętych. Od nas, ka-

znodziejów, oczekuje się raczej, że będziemy się starać nie rozciągając ponad miarę przemądrzałych homilii lub poruszać nieodpowiednich argumentów. Kiedy zatrzymujemy się na medytacji oraz modlitwie tekstem świętym, wtedy stajemy się zdolni do mówienia sercem, aby dotrzeć do serc osób, które słuchają, wyrażając istotę tego, co jest przyjmowane i co przynosi owoc. Nie ustawajmy nigdy w poświęcaniu Pismu Świętemu czasu i modlitwy, aby zostało przyjęte «nie jako słowo ludzkie, ale – jak jest naprawdę – jako słowo Boga» (1 Tes 2, 13).

Byłoby dobrze, aby również katecheci, ze względu na posługę, jaką pełnią, pomagając we wzroście wiary, czuli pilną potrzebę odnawiania się poprzez bliskość i studiowanie Pisma Świętego, które ułatwia im prowadzenie prawdziwego dialogu pomiędzy tymi, którzy ich słuchają, a słowem Bożym.

Zanim Zmartwychwstały objawi się uczniom zamkniętym w domu, otwierając ich na poznanie Pisma Świętego (Łk 24, 44-45), spotyka się On najpierw z dwoma z nich na drodze, która prowadzi do Emaus

(Łk 24, 13-35). Ewangelista Łukasz odnotowuje, że jest to sam dzień zmartwychwstania, czyli niedziela. Ci dwaj uczniowie dyskutują o ostatnich wydarzeniach męki i śmierci Jezusa. Ich droga naznaczona jest smutkiem i rozczarowaniem po tragicznym końcu życia Jezusa. Pokładali w Nim nadzieję, jako Mesjaszu-wyzwolicielu, a znaleźli się w obliczu skandalu Ukrzyżowanego. Zmartwychwstały, zbliżając się dyskretnie, dołącza się i idzie z uczniami, ale oni Go nie rozpoznają. Po drodze Pan wypytuje ich, zdając sobie sprawę, że nie zrozumieli znaczenia Jego męki i śmierci; nazywa ich „nierozumnymi” oraz „ludźmi o nieskorym do wierzenia sercu” i zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

Chrystus jest pierwszym egzegetą! Pismo Święte nie tylko przewidywało, co miało się dokonać, ale także sam Zbawiciel chciał być wierny temu Słowu, aby wyjaśnić tę jedyną historię zbawienia, która w Chryście znajduje swe wypełnienie. Biblia zatem, będąc

Pismem Świętym, mówi o Chryście i ogłasza Go, jako tego, który musi przejść przez cierpienie, aby wejść do chwały.

Nie jakaś pojedyncza część Biblii, ale wszystkie jej Księgi mówią o Nim. Bez nich Jego śmierć i zmartwychwstanie są nie do odczytania. Oto dlaczego jedno z najstarszych wyznań wiary podkreśla, «że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi» (1 Kor 15,3-5). Tak też Pismo Święte mówi o Chryście, pozwalając nam wierzyć, że Jego śmierć i zmartwychwstanie nie należą do mitologii, ale do historii i są w centrum wiary Jego uczniów.

Więź między Pismem Świętym a wiarą ludzi jest głęboka. Ponieważ wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie jest skoncentrowane na słowie Chryścia (Rz 10, 17), zaproszenie, które rodzi się w tej relacji, staje się pilne i ważne, tak że wierzący muszą przeznaczyć czas na słuchanie słowa Pana zarówno w działaniu liturgicznym, jak i modlitwie oraz refleksji osobistej.

OGŁOSZENIA

✓ **Dziś gościmy Archidiecezjalne Seminarium Misyjne *Redemptoris Mater*. Podczas każdej Mszy seminarzyści będą składać świadectwo swojego powołania i zbierać datki na utrzymanie Seminarium. W sposób szczególny zapraszamy na koncert kolęd świata w ich wykonaniu – po Mszy św. o godz. 13:00.**

✓ **Spotkanie rodziców dzieci pierwszokomunijnych – w ten wtorek, 24 stycznia, o godz. 19:00 w kościele.**

✓ **Zapraszamy na wyjątkowy świąteczny koncert wokально-instrumentalny przygotowany przez parafialną Scholę Szekina wraz z przyjaciółmi, 27 stycznia, w piątek o godz. 20:00 oraz 1 lutego, w środę, o godz. 20:00. Koncerty odbędą w kościele.**

✓ **Za tydzień, po Mszy św. o godz. 13.00, zapraszamy na koncert kolęd w wykonaniu zespołu *Taraka*. Jest to zespół wykonujący utwory ukraińsko-białoruskie i znany w Polsce z utworu „Podaj rękę Ukrainie”.**

✓ **Podczas kolędy spowiedź święta w tygodniu, od poniedziałku do piątku, odbywa się piętnaście minut przed Mszą św. wieczorną.**

✓ **Drodzy Parafianie, uważajcie na oszustów podszywających się pod naszą parafię w sprawie kolędy. Ostatnio w blokach naszej parafii krążą listy zapisu na kolędę. Przypominamy, że zapisy w naszej parafii skończyły się w grudniu i były dokonywane w kościele. Na wizytę duszpasterską umawiamy się telefonicznie. Dzwonimy do Was osobiście na podany przez Was numer telefonu.**

✓ **Wspomnienia liturgiczne: poniedziałek – wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła; wtorek – święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła; środa – wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa, biskupów; piątek – wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, kapłana i doktora Kościoła.**

✓ **Wszystkim życzymy dobrej niedzieli.**

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl